

İSTİKLAL MARŞI

Korkma sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
Ö benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
Ö benimdir, o benim milletimindir ancak.

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilâl,
Kahraman ırkıma bir gül! Ne bu şiddet, bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl...
Hakkıdır, hakka' tapan, milletimin istiklâl.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım,
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim; bendimi çiğner aşarım;
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbin âfakını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var,
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar,
"Medeniyet!" dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma, sakın.
Siper et gövdeni, dursun bu hayasızca akın.
Doğacaktır sana vaadettiği günler hâkin,
Kim bilir belki yarın... Belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri "toprak!" diyerek geçme, tanı;
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır atanı;
Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şüheda fışkıracak, toprağı sıksan şüheda!
Canı, cananı, bütün varımı alsın da hüda,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda.

Ruhumun senden, ilâhi şudur ancak emeli,
Değmesin mabedimin göğsüne namahrem eli,
Bu ezanlar -ki şahadetleri dinin temeli-
Ebedi yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vedile bin secde eder -varsa- taşım,
Her cerihamdın, ilâhi boşanıp kanlı yaşım,
Fışkırır ruhu mucerret gibi yerden naaşım,
O zaman yükselerek arşa değer belki basım.

Dalgalar sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl
Ölsün artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
Ebediyyen sana yok, ırkıma yok izmihlal,
Hakkıdır, hür yaşamış, bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, hakka tapan, milletimin istiklâl.

Mehmet Akif ERSOY

ATATÜRK'ÜN GENÇLİĞE HİTABESİ

Ey Türk Gençliği!

Birinci vazifen, Türk istiklâlini, Türk Cumhuriyeti'ni, ilelebet, muhafaza ve müdafaa etmektir.

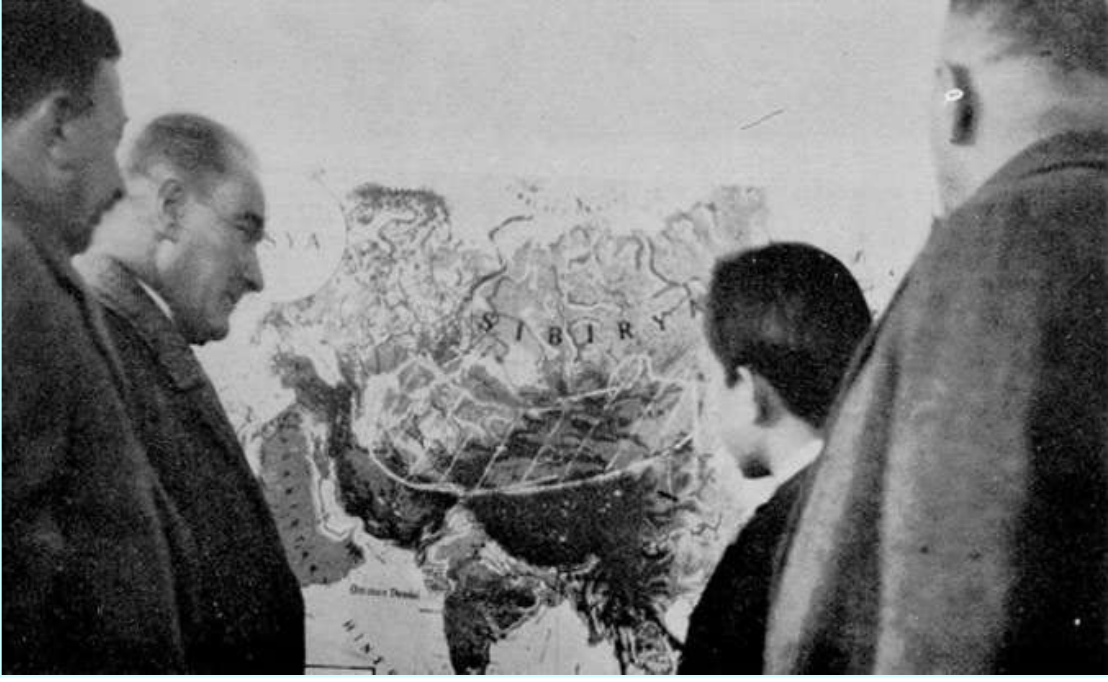
Mevcudiyetinin ve istikbâlinin yegâne temeli budur. Bu temel, senin, en kıymetli hazinendir. İstikbâlde dahi, seni, bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dahili ve harici bedhahların olacaktır. Bir gün, istiklâl ve Cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkan ve şeraitini düşünmeyeceksin!

Bu imkan ve şerait, çok namûssait bir mahiyette tezahür edebilir. İstiklâl ve Cumhuriyeti'ne kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tesisatlarına girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elîm ve daha vahim olmak üzere memleketin dahilinde iktidara sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hatta hiyanet içinde bulunabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri şahsî menfaatlerini, mütevellilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler. Millet, fakrú zaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbâlinin evladı! İşte, bu ahvâl ve şerait içinde dahi, vazifen, Türk istiklâl ve Cumhuriyetini kurtarmaktır! Muhtac olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur.

Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK

Cumhurbaşkanı Gazi Mustafa Kemal, Samsun Lisesinde tarih dersinde (26 Kasım 1930)

ATATÜRK'ÜN EĞİTİME VERDİĞİ ÖNEM

Atatürk, büyük bir asker, büyük bir devlet adamı ve diplomat olduğu kadar, eğitim alanında da milletimizin çağ değiştirmesini, atılım yapmasını sağlayan büyük bir önderdir. Atatürk'ün Millî Eğitim konusuna gösterdiği ilgi ve bu konuda ileri sürdüğü görüşler incelendiği zaman, bu konuya adeta bir eğitim düşünürü gibi eğildiği, konunun bütün yönleriyle çok yakından ilgilendiği, çevresine Millî Eğitimin önemini anlatmak için her fırsatı değerlendirdiği, Millî Eğitimde göz önünde tutulması gerekli amaç ve ilkeleri açıklığa kavuşturduğu görülür. Atatürk eğitim alanındaki yenileşmenin önderidir.

Atatürk'ün gözünde, Türk Millî Mücadelesi, sırf askerî mahiyette, düşmanı vatan topraklarından kovmayı tek amaç bilen bir hareket değildi. Askerî alanda kazanılacak zafer, millî kurtuluşun ilk şartı idi. Fakat zaferden sonra yapılacak işler, bağımsızlık savaşı kadar önemliydi. Savaş sürerken bile, Atatürk, savaş sonrasının sorunlarına hazırlanıyor, bu arada Millî Eğitim konusuna da eğiliyordu.

Bağımsızlık Savaşının en bunalımlı günlerinde, düşman kuvvetlerinin kesin sonuca ulaşmak hayaliyle baskılarını arttırdıkları, Ordumuzun Sakarya'ya kadar çekilmesine yol açan Kütahya-Eskişehir yöresindeki Yunan saldırısının tehlikeli şekilde geliştiği günlerde, 16 Temmuz 1921'de, Ankara'da "Maarif Kongresi" (Millî Eğitim Kongresi) toplanmıştır. Atatürk cephedeki şartların ağırlığına rağmen, bu Kongrenin ertelenmesine razı olmamış, hattâ Kongrenin açış konuşmasını kendisi yapmıştır.

Bu açış konuşmasında, -devam eden savaşa ve bütün maddî imkânların düşmanı vatanımızdan kovmak için kullanılması zorunluluğuna rağmen- "millî" ve "çağdaş" bir eğitimin temellerinin atılmasını, yapılacak işlerin sağlam bir programa bağlanmasını istemiştir. Bu konuşmasında:

"Yüzyıllarca süren derin idarî ihmallerin devlet bünyesinde açtığı yaraları iyileştirme yolunda harcanacak çabaların en büyüğünü, hiç şüphesiz, irfan (bilgi ve kültür) yo/unda kullanmalıyız" diyen Atatürk, acı bir gerçeğe parmak basar:

"Şimdiye kadar izlenen öğretim ve eğitim yöntemlerinin, milletimizin gerileme tarihinde, en önemli etken olduğu kanısındayım.

Ayrıntıları eğitim uzmanlarına bırakmak istediğini belirterek, bazı genel ilkelere değinen Atatürk, eski devrin hurafelerinden, boş inançlarından, Doğudan ve Batıdan gelebilecek zararlı etkilerden uzak, millî karakterimize ve tarihimize uygun bir kültüre muhtaç olduğumuzu vurgular. "Gelecekteki kurtuluşumuzun büyük önderleri" olarak selâmladığı öğretmenlere duyduğu derin saygıyı dile getirir. Çevresine inanç aşılar:

"Silahıyla olduğu gibi, dimağıyla da mücadele zorunda olan milletimizin, birincisinde gösterdiği kudreti ikincisinde de göstereceğine asla şüphem yoktur" der.

Atatürk'ün, yıllar sonra, "Cumhurbaşkanı olmasa idiniz, ne olmak isterdiniz?" sorusuna, "Millî Eğitim Bakanı olarak eğitim davasına hizmet etmek isterdim" diye cevap vermesi bile, eğitimi millet hayatında ne kadar önemli bir etken olarak gördüğünün işaretidir.

Birinci Dünya Savaşının galibi emperyalist ülkelere ve onların âleti olarak vatanımıza saldıran Yunanlılara karşı kazandığı zaferle, Gazi Mustafa Kemal Paşa, yalnız Türklüğün değil, Fas'tan Endonezya'ya kadar bütün İslâm âleminin, bütün ezilen milletlerin kahramanı olmuştu. Fakat O, bir an bile zafer sarhoşluğuna kapılmadı. Çok iyi biliyordu ki -kültür, eğitim ve iktisat zaferleri ile tamamlanmadıkça- askerî zafer tek başına millî kurtuluşu sağlamağa yetmeyecektir. Düşmanın İzmir'de denize dökülüştünden sadece bir buçuk ay sonra, Bursa'da, kendisini ziyarete gelen İstanbul öğretmenlerine söylediği şu sözler, O'nun, bu konuda ne kadar bilinçli olduğunu gösterir:

"Bugün eriştiğimiz nokta gerçek kurtuluş noktası değildir... Kurtuluş cemiyetteki hastalığı ortaya çıkarmak ve iyileştirmekle elde edilir. Hastalığın tedavisi ilim ve fennin gösterdiği yolla olursa hasta kurtulur. Yoksa hastalık müzminleşir ve tedavisi imkânsız hale gelir..."

Orduların yönetilmesinde nasıl ilim ve fen rehber edinilerek zafere ulaşılmış ise, "milletimizi yetiştirmek için kaynak olan okullarımızın ve yükseköğretim kurumlarımızın kuruluşunda da" ilim ve fennin yol gösterici olacağını belirten Atatürk, her fırsatta öğretmenlere şöyle sesleniyordu:

"Ordularımızın kazandığı zafer, sizin ve sizin ordunuzun zaferi için yalnız zemin hazırladı... Gerçek zaferi siz kazanacak, siz sürdüreceksiniz ve mutlaka başarıya ulaşacaksınız".

Büyük Zafer'den az sonra, henüz Cumhuriyet kurulmadan Kütahya'da, "irfan ordusu" diye nitelendirdiği öğretmenlere hitaben söylediği şu sözler, bu kutsal mesleğin mensuplarına verdiği büyük değeri gösteriyordu:

"... Toplumumuzu hakikat hedefine, mutluluk hedefine ulaştırmak için iki orduya ihtiyaç vardır: Biri vatanın hayatını kurtaran asker ordusu, öteki milletin geleceğini yoğuran irfan ordusu..."

Asker ordusu, vatani yok etmeğe gelen düşmanı, vatanın harim-i ismetinde (yabancıların giremeyeceği temiz ve kutsal vatan topraklarında) boğup mahvetti. Yalnız, işimiz bu orduya sahip olmakla bitmiş, gayemiz yalnız bu ordunun başarısıyla gerçekleşmiş değildir. Bir millet savaş meydanlarında ne kadar parlak zaferler elde ederse etsin, o zaferlerin kalıcı sonuçları ancak irfan ordusu ile ayakta durabilir. Bu ikinci ordu olmadan, birinci ordunun hizmetleri ve kazandıkları yok olur".

Eğitim milletlerin bağımsız yaşayabilmeleri, kalkınıp güçlenmeleri bakımından hayatî önem taşır. Atatürk'e göre, "en önemli, en esaslı nokta eğitim meselesidir". Çünkü "eğitim bir milleti ya hür, bağımsız, şanlı, yüce bir toplum halinde yaşatır, ya da bir milleti esarete ve sefalete terk eder".

Atatürk, Millî Eğitime bir başka açıdan da büyük önem vermiştir: kurulan genç Cumhuriyet ve bu Cumhuriyetin dayandığı temel ilkeler, Türk inkılâbı, ancak yetişecek güçlü; aydınlık kafalı, sağlam karakterli yeni kuşaklarla ayakta durabilirdi. Türk inkılâbını ve Cumhuriyeti koruyacak kuşakları yetiştirmenin yolu eğitimdi.

Ankara'da toplanan "Muallimler Birliği" (Öğretmenler Birliği) kongresinde, Atatürk eğitimin bu görevini şu sözlerle ifade etmiştir:

"Sizin başarınız, Cumhuriyetin başarısı olacaktır. Hiç bir zaman hatırlığınızdan çıkmasın ki. Cumhuriyet sizden ilmen, fennen, bedenen kuvvetli ve yüksek karakterli koruyucular ister".

Atatürk'e göre, eğitime ve öğretmenlere düşen başka bir görev de şudur: "millet olma" bilincini geliştirmek, aynı millete mensup olma duygusunu güçlendirmek, millî beraberlik ve bütünlüğü pekiştirmek. Bu konuda, Atatürk şöyle diyor:

"Öğretmenden, eğiticiden mahrum bir millet henüz millet namını almak yeteneğini kazanamamıştır. Ona alelade bir kütle denir, millet denemez. Bir kütle millet olabilmek için mutlaka eğiticilere, öğretmenlere muhtaçtır. Onlardır ki bir toplumu gerçek millet haline getirirler".

Özetle, Atatürk'e göre, kaynaşmış bir millet haline gelmenin, çağdaşlaşmanın, kalkınmanın, hür ve demokratik bir toplum olabilmenin en etkili aracı eğitimdi.

Cumhurbaşkanı Gazi Mustafa Kemal, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde öğrenciler arasında ders dinlerken (15 Aralık 1930)

OKULUN ANLAMI, ÖNEMİ VE GÖREVİ

Bir milleti, düştüğü herhangi bir felâketten kurtarmakla, bir milleti doğru yola yöneltmekte devlet adamlarının haiz olduğu büyük ehemmiyet, inkâr edilemez. Hattâ diyebiliriz ki, bugünü görmek, milleti idare edenlerin iffet ve namusu, vatanperverane millî gayreti ve bilhassa kişisel menfaatlerinden uzaklaşmaları sayesinde mümkün olmuştur. Fakat bugün eriştiğimiz nokta, hakikî kurtuluş noktası değildir. Bu fikrimi izah edeyim: Bir milletin felâkete uğraması demek, o milletin hasta, hastalıklı olması demektir. Bu sebeple kurtuluş, toplumdaki hastalığı tespit ve tedavi etmekle elde edilir. Hastalığın tedavisi ilmî ve fennî bir tarzda olursa iyileşir; yoksa tersine hastalık devam edip gider ve tedavisi imkânsız bir hale gelir. Bîr toplumun hastalığı ne olabilir? Milleti mîllet yapan, ilerletip yükselten kuvvetler vardır: Fikir kuvvetleri ve sosyal kuvvetler... Fikirler mânâsız, mantıksız, boş sözlerle dolu olursa, o fikirler hastalıklıdır. Aynı şekilde sosyal hayat akıl ve mantıktan uzak, faydasız ve zararlı bir takım inançlar ve geleneklerle dolu olursa felce uğrar. Evvelâ işe fikrî ve sosyal kuvvetlerin kaynaklarını arıtmadan başlamak lâzımdır. Memleketi, milleti kurtarmak isteyenler için, vatanseverlik, temiz yüreklilik, fedakârlık gerekli olan özelliklerdendir. Fakat, bir toplumdaki hastalığı görmek, onu tedavi etmek, toplumu asrın gereklerine göre ilerletebilmek için, bu özelliklerin yanında ilim ve fen lâzımdır. İlim ve fenle İlgili teşebbüslerin faaliyet merkezi ise mekteptir. Bu sebeple mektep lâzımdır. Mektep adını hep beraber hürmetle, saygıyla analım! Mektep genç beyinlere, insanlığa hürmeti, millet ve memlekete sevgiyi, şerefi, bağımsızlığı öğretir. Bağımsızlık tehlikeyi düştüğü zaman onu kurtarmak için izlenmesi uygun olan en doğru yolu belletir. Memleket ve milleti kurtarmaya çalışanların, aynı zamanda mesleklerinde birer namuslu uzman ve birer çalışkan bilgin olmaları lâzımdır. Bunu temin eden mekteptir. Ancak bu şekilde her türlü teşebbüslerin mantikî neticelere erişmesi mümkün olur. 1922 (Atatürk'ün M.A.D., S. 8-9)

Milletimizin siyasal, toplumsal hayatında, milletimizin fikrî eğitiminde rehberimiz ilim ve fen olacaktır. Mektep sayesinde, mektebin vereceği ilim ve fen sayesinde ki Türk milleti, Türk sanatı Türk ekonomisi, Türk şiir ve edebiyatı bütün güzelliğiyle gelişir.

EĞİTİMCİ ATATÜRK

Atatürk, Kurtuluş Savaşı'nı ve inkılaplarını hep sabırlı, ikna edici, güven verici, bilgili "öğretmenliği" sayesinde başarmıştır.

Gerek öğretmenlik ve gerekse eğitimcilik kısmen doğuştan getirilen bazı özelliklere, kısmen de sonradan öğrenme ile kazanılan bilgilere sahip olmayı gerektiren bir sanat ve bilimdir. Bu açıdan bakıldığında, Atatürk'ün tam bir öğretmen ve eğitimci özelliği taşıdığını görürüz. O'nun kişiliğini öğretmenlik ile özdeşleştirmesi bu bakımdan son derece isabetlidir.

Yüreğinde Allah, vatan, millet, bayrak, Atatürk sevgisiyle dolu her Türk öğretmeni, Atatürk'ün eğitim anlayışını tüm meslek hayatı boyunca yaşamalı ve yaşatmalıdır.

Atatürk eğitimciliğin sıradan ve basit bir iş olmadığını farkındadır. Ona memleketin refaha kavuşması bile buna bağlıdır:

"Mekteplerde öğretmen vazifesinin güvenilir ellere teslimi, memleket evlatlarının o vazifeyi kendine hem bir meslek, hem bir ülkü sayacak bilgili ve saygı değer öğretmenler tarafından yetiştirilmesini temin için öğretmenlik diğer yüksek meslekler gibi tedricen ilerlemeye ve herhalde refah teminine müsait bir meslek haline konulmalıdır. Dünyanın her tarafında öğretmenler

insan topluluğunun en fedakar ve saygı değer uzuvlarıdır."

Atatürk, okulların sadece bilimsel eğitim yeri olmadığı görüşündedir. Ona göre okullar, memleket sevgisine ve bağımsızlık fikrine giden yolları içerir. Bunun yanında, memleketi kurtarmak için çalışan herkesin ilim sahibi olması gerektiğini de özellikle belirtir:

"Mektep genç dimağlara, insanlığa hürmeti, millet ve memlekete muhabbeti, istiklal şerefini öğretir. İstiklal tehlikeye düştüğü zaman onu kurtarmak için takibi lazım gelen en doğru yolu belletir. Memleket ve milleti kurmaya çalışanların aynı zamanda mesleklerinde birer namuslu mütehassis ve birer âlim olmaları lazımdır. Bunu temin eden mekteptir."

ÖĞRETMEN MARŞI

**Alnımızda bilgilerden bir çelenk,
Nura doğru can atan Türk genciyiz.
Yer yüzünde yoktur, olmaz Türk'e denk;
Korku bilmez soyumuz.**

**Şanlı yurdum, her bucağın şanla dolsun;
Yurdum seni yüceltmeye antlar olsun.**

**Candan açtık cehle karşı bir savaş,
Ey bu yolda ant içen genç arkadaş!
Öğren, öğret hakkı halka, gürle coş;
Durma durma koş.**

**Şanlı yurdum, her bucağın şanla dolsun;
Yurdum seni yüceltmeye antlar olsun.**

İsmail Hikmet ERTAYLAN

ÖĞRETMENLİK MESLEĞİ NEDİR?

Genel anlamda öğretmenlik öğretmenin görevi, meslek ise bir kimsenin geçimini sağlamak için yaptığı sürekli iş, sürekli uğraş demektir. Buna göre öğretmenlik mesleği denilince öğretmenin geçimini sağlamak için yaptığı sürekli öğretim işi veya sürekli öğretim görevi anlaşılır.

Bir yaşamsal etkinlik olgusu olan meslek, toplumsal, kültürel ve ekonomik yapının ve teknolojinin gerektirdiği bir iş bölümü sonucu ortaya çıkar. Meslekler, genellikle gelişmiş toplumlarda görenekle babadan oğula veya anadan kıza geçer, az gelişkin toplumlarda usta çırak ilişkisiyle öğrenilir, gelişkin toplumlarda örgün eğitimle edinilir. Çağdaş toplumlarda ise belirli diploma gerektiren profesyonel bir uğraş niteliği kazanır. Bu olgu diğer çoğu meslekler gibi öğretmenlik mesleği için de geçerlidir.

Günümüzde öğretmenlik mesleği öğretmen olan kimseler tarafından yürütülür. Öğretmen, mesleği öğretmek olan kimsedir. Günümüzde öğretmen, öğretmenlik mesleğinin gerektirdiği yeterlikleri kazandıran yüksek öğrenimi bitirerek aldığı diplomayla öğretmenlik yapma yetkisini elde etmiş olan kimsedir.

Dar anlamıyla öğretmenlik öncelikle öğreticilik demektir. Ancak öğretmenlikte "öğretme" göreviyle sınırlı kalınmaz, yetinilmez. Çünkü "öğretme" "eğitme" ile iç içe işler gerçekleşir. Böylece öğretmenlik daha geniş bir anlam kazanır. Bu anlamda öğretmenlik eğitmenliği de kapsar, içerir. Öyleyse, geniş anlamıyla öğretmenlik öğretim odaklı eğitimciliktir. Buna göre öğretmenlik mesleği öğretim odaklı bir eğitimcilik mesleğidir.

İnsanlık tarihinde olduğu gibi Türk tarihinde de öğretmenlik çok eski bir uğraş alanıdır. Bir uğraş alanı olarak öğretmenliğin başlangıcı çok eskidir, öğretim çabalarının ilk başlangıcına dayanır. Öğretim çabalarının kökleri tarihin derinliklerine uzanır. Bu çabaların bir uğraş alanı niteliği kazanması, bu uğraş alanının öğretmenliğe dönüşmesi ve öğretmenliğin meslekleşmesi ise epey yenidir. Öğretmenliğin tamamen kendine özgü bir uzmanlık mesleği olması ise çok daha yenidir.

Günümüzde öğretmenlik kendine özgü bir profesyonel uğraş alanıdır. Genel anlamda profesyonel, bir işi kazanç sağlamak amacıyla ve ustalıklı yapan kimse demektir. Böyle bir kimse işin tüm gerekleriyle tüm inceliklerini öğrenmiş olmak durumundadır. Günümüzde öğretmenlik mesleği profesyonel bir meslek olarak kabul edilir. Öğretmenlik artık (özel) alanda uzmanlık, akademik çalışma, mesleksi formasyon ve üniversite diploması gerektiren kendine özgü bir profesyonel meslek statüsü kazanmış bulunmaktadır.

MİLLÎ EĞİTİM

Eğitimdir ki, bir milleti hür, bağımsız, şanlı, yüksek bir toplum halinde yaşatır veya bir milleti kölelik ve yoksulluğa terk eder. Eğitim kelimesi yalnız olarak kullanıldığı zaman herkes kendince istediği bir anlama geçer. Ayrıntılarına girilirse eğitimin hedefleri, amaçları çeşitlenir. Meselâ dinî eğitim, millî eğitim, uluslararası eğitim... Bütün bu eğitimlerin hedef ve gayeleri başka başkadır.

Ben burada yalnız yeni Türk Cumhuriyeti'nin yeni nesle vereceği eğitimin, millî eğitim olduğunu kesinlikle ifade ettikten sonra diğerleri üzerinde durmayacağım. Yalnız işaret etmek istediğim mânâyı kısa bir misal ile izah edeceğim: Yeryüzünde üçyüz milyonu geçen İslâm vardır. Bunlar ana, baba, hoca eğitimiyle, terbiye ve ahlâk almaktadırlar. Fakat acınarak söylüyorum, gerçek hâdise şudur ki, bütün bu milyonlarca insan kütleleri şunun veya bunun esaret ve hor görü zincirleri altındadır. Aldıkları manevî eğilim ve ahlâk, onlara bu esaret zincirlerini kırabilecek insanlık meziyetini verememiştir, veremiyor.

Çünkü eğitimlerinin hedefi millî değildir. Millî eğitimin ne demek olduğunu bilmekte artık hiçbir şekilde karışıklık kalmamalıdır. Bir de millî eğitim esas olduktan sonra onun dilini, usulünü, araçlarını da millî yapmak zorunluluğu tartışmadan uzaktır. Millî eğitim ile geliştirmek ve yükseltmek istenilen genç dimağları, bir taraftan da paslandırıcı, uyuşturucu, hayalî fazlalıklarla doldurmaktan dikkatle kaçınmak lâzımdır. 1925 (Atatürk'ün S.D. I, s. 198)

Pratik ve kapsamlı bir eğitim ve öğretim için, vatan sınırlarının önemli merkezlerinde modern kütüphaneler, nebatat ve hayvanat bahçeleri, konservatuarlar, sanat okulları, müzeler ve güzel sanatlarla ilgili sergiler kurulması lâzım olduğu gibi, bilhassa şimdiki idarî teşkilâta nispetle kıza merkezlerine kadar bütün memleketin matbaalarla donatılması gerekmektedir. Bütün bu güzel şeylerin bir an içinde oluşturulması imkânsız olmakla beraber, mümkün olduğu kadar az zaman içinde bu sonuçların elde edilmesi önemle temenniye değerdir. 1923 (Atatürk'ün S.D.I, s.288)

Türkiye'nin eğitim ve öğretim siyasetini her derecesinde tam bir açıklık ve hiçbir tereddüde yer vermeyen kesinlikle ifade etmek ve uygulamak lâzımdır. Bu siyaset her manasıyla millî bir nitelikte gösterilebilir. 1924 (Atatürk'ün S.D.I, s. 317)

NİTELİKLİ ÖĞRETMEN VE EĞİTİM

Atatürk; herkesin her yönüyle örnek alması gereken bir lider, bir yol gösterici ve öğretmendir. Çalışmalarında başarıya ulaşırken dayandığı temel esaslar vardı. Bunlardan birisi kurduğu devletin dünya durdukça var olacağı inancı, bir diğeryise Türkiye'nin en kısa sürede çağdaş uygarlık düzeyine ulaşacağıydı.

Atatürkçülük; Atatürk'ün görüş ve yenilikleriyle ortaya koyduğu yeni düşünce sistemidir. Atatürk: "Yenilikler, Türk ulusunun yapısına ve kişiliğine uygun olmalıdır." demiş ve taklitçiliği geri çevirmiştir. Atatürkçülük; toplumun hızla kalkınmasını, ileri atılmalar yapılmasını amaçlayan düşünce sistemi olup, dayandığı temel ilke gerçek bilimdir. Yükselme Atatürkçülüğün ta kendisidir.

Çağdaş eğitim; felsefesi, ilkeleri kapsamı ve yöntemiyle çağa uygun olan eğitimidir. Günün gereksinimlerine yanıt veren eğitim şeklidir.

Öğretmen; öğretim kurumlarında çocukların, gençlerin ya da yetişkinlerin istenilen öğrenme yaşantıları kazanmalarına kılavuzluk etmek ve yön vermekle görevlendirilmiş kimsedir. Bilgi, görgü ve yaşantısıyla belli dal ve alanlarda başkalarının yetişme ve gelişmesine yardım eden kimsedir. Bir başka tanımla; öğretmenlik mesleğinin gerektirdiği, öğrenimi bitirerek ya da yeterlilikleri kazanarak öğretmenlik yapma yetkisi elde etmiş olan kimsedir.

Atatürk çizgisinde çağdaş eğitim ve öğretmen; Atatürk'ün gösterdiği çağdaş ve bilimsel yolda (herhangi bir ortamda gelişigüzel değil) belli ortamlarda düzenli, planlı ve yöntemli etkileşimleri istenilen düzeyde gerçekleştirme işlevidir. Kısaca "Nitelikli Eğitim" ve çağdaş öğretmen. Bu da, eğitim hedeflerine uygun düzenlenmiş eğitim ortamında gerçekleşir.

ATATÜRK'ÜN EĞİTİM ANLAYIŞI

Mustafa Kemal: "Ben 1919 yılında Samsun'a çıktığım gün, elimde hiçbir güç yoktu. Yalnız büyük Türk ulusunun soyluluğundan doğan ve benim vicdanımı dolduran yüksek bir güç vardı. İşte bu ulusal güce güvenerek işe başladım" sözleriyle ulusuna olan inancını ve güvenini aktarıyordu. Ancak, bu ulusun ve yurdun yüzyıllardır eğitimsizlik ve ilgisizlik nedeniyle büyük bir çöküş içinde olduğunu elbette biliyordu. Bununla da yetinmeyip hedefi yükseklerde gösteriyordu: "Yaptıklarımızla yetinmeyiz. Çünkü daha çok, daha büyük işler yapmak zorundayız. Yurdumuzu dünyanın en bayındır, en uygar ulusları düzeyine çıkaracağız."

Bu uğurda yeni kuşağa güveni tamdı. Ne ki, onları ezberci ve eğitim ortamında yetiştirerek amaçlanan hedefe varılamazdı. Yeni bir anlayış getirerek eğitimin önemini vurguluyordu:

"Dünyada her şey için, parasal güç için, yürek gücü için, hayat için, başarı için en gerçek yol gösterici bilimdir, fendir."

Atatürk, uygarlığın ve kalkınmanın bilimle gerçekleşeceğini biliyordu. Geçmişin yanlışlıklarını yinelemeyi düşünmüyordu. Çağdaş olmanın temelini bilim ve sanatta olduğunu, bunlara ulaşmanın da eğitimle gerçekleşeceğini biliyordu. Bir bakıma asıl savaşı başlatıyordu. Halkı eğitmeyi ve ülkeyi kalkındırmayı düşünüyordu. Bu amaçla birçok yenilik yapıldı. Bunlar değişik alanlarda gerçekleşti. Eğitim alanlarında ağırlıklı oldu. Çünkü Büyük Eğitimci, gelecek kuşakların öğretmenlerin eseri olacağını çok iyi biliyordu. Bir konuşmasında diyordu ki:

"Ey yükselen yeni kuşak, Cumhuriyeti biz kurduk, siz yücelteceksiniz. "

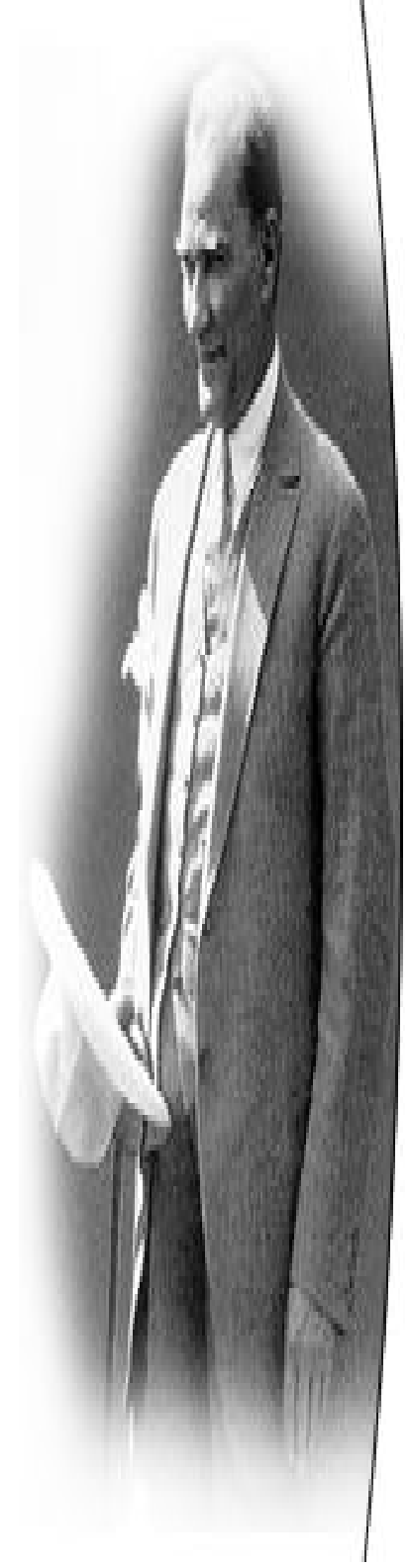
"Gençleri yetiştiriniz. Onlara bilimin gerçekçi düşüncelerini veriniz. Geleceğin aydınlığına onlarla kavuşacaksınız. Özgür düşünceler uygulamaya geçtiği zaman Türk ulusu yükselecektir." diyerek, gençlik ve özellikle eğitimin ulusumuzun geleceği için nasıl yaşamsal bir güç olduğunun altını çizmektedir.

Çağdaş eğitim çizgisinde Atatürk'ün düşünceleri oldukça somuttur

SONUÇ

Atatürk, Cumhuriyeti kurarak Türk ulusuna armağan etmiştir. Türkiye Cumhuriyeti çağdaş, laik ve bilime önem veren bir eğitim politikası izlemektedir. Atatürk, ilke ve yenilikleriyle çağdaşlaşmanın esaslarını belirleyerek bilimsel ve teknolojik gelişmelere ortam hazırlamıştır. Günümüzdeki bilgi toplumunda eğitim, değişmelere uyumu kolaylaştırmaktadır.

Bugünün öğretmenleri üzerlerine düşeni layıkıyla yerine getirmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Çevrenize bakarsanız öğretmenlerin dışında hiçbir özel kurumda ya da kamu kurumunda ücret talep etmeksizin ek çalışma yapan bir grup yoktur. Öğretmen ise ders arası ya da yemek arası demeksizin öğrencilerinden gelen ihtiyaçlara cevap vermeye çalışmaktadır. Bu öğretmenin samimiyetinin ve Atasının yolunda gittiğinin en belirgin göstergesidir. Unutmayınız mum yanmak için vardır, sonunda tükenmek dahi olsa.

DÜNYANIN BÜTÜN ÇİÇEKLERİ

*Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum
Bütün çiçekleri getirin buraya,
Öğrencilerimi getirin, getirin buraya,
Kaya diplerinde açmış çiğdemlere benzer
Bütün köy çocuklarını getirin buraya,
Son bir ders vereceğim onlara,
Son şarkımı söyleyeceğim,
Getirin, getirin... ve sonra öleceğim.*

*Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum
Kır ve dağ çiçeklerini istiyorum.
Kaderleri bana benzeyen,
Yalnızlıkta açarlar, kimse bilmez onları,
Geniş ovalarda kaybolur kokuları...
Yurdumun sevgili ve adsız çiçekleri,
Hepinizi, hepinizi istiyorum, gelin görün
beni,
Toprağı nasıl örterseniz öylece örtün beni.*

*Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum
Ben bir köy öğretmeniyim, bahçıvanım,
Ben bir bahçe suluyorum gönlümde,
Kimse bilmez, kimse anlamaz dilimden
Ne güller fişkirir çilelerinde,
Kandır, hayattır, emektir benim güllerim
Korkmadım, korkmuyorum ölümden,
Siz çiçek getirin yalnız, çiçek getirin.*

*Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum
En güzellerini saymadım çiçeklerin,
Çocukları, öğrencilerimi istiyorum
Yalnız ve çileli hayatımın çiçeklerini,
Köy okullarında açan, gizli ve sessiz,
O bakımsız ama kokusu eşsiz çiçek.
Kimse bilmeyecek seni, beni kimse
bilmeyecek
Seni, beni yalnızlık örtecek, yalnızlık örtecek.*

*Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum
Okulun duvarı çöktü altında kaldım,
Ama ben dünya üstündeyim, toprakta. Yaz
kış bir şey söyleyen sonsuz toprakta,
Çile çektim, yalnız kaldım, ama yaşadım.
Yurdumun çiçeklenmesi için, daima yaşadım,
Bilir bunu bahçeler, kayalar, köyler bilir.
Şimdi ustum, örtün beni, yatırın buraya,*

*Dünyanın bütün çiçeklerini getirin buraya.
Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum
Afyon ovasında açan haşhaş çiçeklerini,
Bacımın suladığı fesleğenleri,
Köy çiçeklerinin hepsini, hepsini,
Avluların pembe entarili hatmisini,
Çoban yastığını, peygamber çiçeğini de
unutmayın,
Aman Isparta güllerini de unutmayın,
Hepsini, hepsini bir anda koklamak istiyorum
Getirin, dünyanın bütün çiçeklerini istiyorum.*

*Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum
Baharda Polatlı kırlarında açan,
Güz geldi mi Kop dağına göçen,
Yürükler yaylasında, Toroslarda eğleşen,
Muş ovasından, Ağrı eteğinden,
Gücenmesin, bütün yurt bahçelerinden
Çiçek getirin, örtün beni,
Eğin türkülerinin içine gömün beni.*

*Dünyanın bütün çiçeklerini diyorum
Ben mezarsız yaşamayı diliyorum,
Ölmemek istiyorum, yaşamak istiyorum,
Yetiştirdiğim bahçe yarıda kalmasın,
Tarumar olmasın istiyorum, perişan olmasın,
Beni bilse bilse çiçekler bilir dostlarım,
Niçin yaşadığımı ben onlara söyledim,
Çiçeklerde açar benim gizli arzularım.*

Ceyhan Atuf KANSU

Öğretmenler Gününün Kısa Tarihçesi

Türkler, ilk önceleri Göktürk ve Uygur alfabelerini kullanmışlardır.

8. Yüzyıldan itibaren, İslamiyetin kabul edilmesiyle birlikte Uygur alfabesi bırakılarak Arap alfabesine geçilmiştir.

Kurtuluş Savaşı'nı kazandıktan sonra, 29 Ekim 1923'te Cumhuriyet'i kuran ulu önder Atatürk, askeri ekonomik, sosyal ve kültürel alanlarda birçok yeniliği başlatmıştır. Bu yeniliklerden biri de, 1 Kasım 1928 tarihinde çıkarılan 1353 sayılı kanunla, Arap alfabesi yerine Latin alfabesinin kabulü olmuştur.

Bu tarihten itibaren yeni harflerin öğrenilmesi ve okur yazar sayısının artırılması konusunda büyük bir seferberlik başlatılmıştır.

24 Kasım 1928 tarihinde açılan Millet Mektepleri'nde, yaşlı, genç, çocuk, kadın... herkese yeni harfler, okuma yazma öğretilmiştir.

Millet Mektepleri'nin açılışı ve Atatürk'ün Başöğretmenliği kabul tarihi olan 24 Kasım günü, 1981 yılından beri Öğretmenler Günü olarak kutlanmaktadır.

24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜ

İnsan, dünyaya geldiğinde, daha bebek iken gözlerini açar açmaz çevresindekileri hissetmeye çalışır. Yemeği, içmeyi, emeklemeyi, yürümeyi, koşmayı ve konuşmayı öğrenir. Kendisini ve çevreyi algılamaya çalışır. Tüm bunlara karşın yine de yardıma muhtaçtır.

İnsanın yaşamdaki ilk yardımcıları anne, baba, abla, ağabey, nine ve dedesidir. Büyüyüp gelişen çocuk bilgilenme sürecine girer. Bu nedenle aile içi eğitim ve öğretim yetersiz kalır. Çocuğun bu döneminde ihtiyaç duyduğu bilgileri, ancak okulda öğretmen kılavuzluğunda sistemli bir eğitimle olacağı ve yönlendirileceği somut olarak ortaya çıkmıştır. Okulun ve öğretmenin devreye girmesiyle ailenin de bu konuda sorunu çözülür.

Bir ulusun çağdaş ülkeler düzeyine erişebilmesi; eğitim ve öğretimin kaliteli ve bilimsel yöntemlerle yürütülmesi ile ancak mümkün olabilir. Eğitim sorunlarını çözen uluslar; kültür, sanat, bilim, teknoloji, sosyo-ekonomik alanında da kalkınmış ve ilerlemiştir. Eğitime gereken önem ve ilgiyi göstermeyen uluslar, başka ulusların kölesi olmaya mahkumdurlar. Kalkınmanın temel şartı eğitim ve öğretimdir.

Öğretmen; insanları eğitmeyi ve öğretmeyi meslek edinen, eğitim kurumlarında çocuk ve gençlerin eğitim öğretimlerine rehberlik eden, yön veren ve yaşam hazırlayan kimsedir. Öğretmenler gününün amacı öğretmenin toplumdaki yeri ve rolü önemi ve değeri nedir, sorunlarını belirlemek ve öğretmeni olması gerekli yüce onura oturtmaktır. Öğretmenlerin kendi aralarında bağı kuvvetlendirmek, öğrencileri ile aralarındaki sevgi, saygı ve dayanışmayı güçlendirmektir. Emekli olan öğretmenleri saygıyla anmak ve yeni atanmış öğretmenlere mesleklerinin kutsal bilincine varmalarını sağlamaktır. İşte, Öğretmenler Günü, bu fedakâr öğretmenlerimizin kıymetini bir kez daha düşünüp anlamamızı sağlayan önemli bir gündür.

Öğretmenlerimize duyduğumuz saygı, sevgi ve şükranlarımızı dile getirmek için bu günü fırsat bilmeli ve bu duygularla, onların ellerini öpmeliyiz. Okulu bitirip hayata atıldığımız zaman, bizi bu günlere hazırlayan öğretmenlerimizi hatırlamak, ziyaret etmek ya da bir telefon, kart veya mektupla hatırlarını sormak onlar için en büyük ve en değerli armağan olacaktır.

SEVGİLİYE

*Üç şeyin üstüne can-baş koymuşum:
Anayurt, Atatürk ve sen, sevdiğim!*

*Kavak yeli esmez benim başımda
Atatürk rüzgârı esen, sevdiğim!*

*Diz çök Anıtkabirin mermerlerine
Herkesi kıskanıp küsen sevdiğim*

*Mustafa Kemal'in neferiyim ben;
Haklısın kölesi desen, sevdiğim!*

*Belki çıkacağız yine savaşa
Ki kalasın sen sağ-esen , sevdiğim!*

*Öp beni alnımdan, uğurla, bekle
Erlüğimden şüpheliysen, sevdiğim!*

Behçet Kemal ÇAĞLAR

Mustafa Kemal ATATÜRK (1881 - 10 Kasım 1938)
Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve ilk Cumhurbaşkanıdır.

HAYATI

Mustafa Kemal Atatürk 1881 yılında Selanik'te Babası Ali Rıza Efendi, annesi Zübeyde Hanım'dır.

Küçük Mustafa öğrenim çağına gelince Hafız Mehmet Efendi'nin mahalle mektebinde öğrenime başladı, sonra babasının isteğiyle Şemsi Efendi Mektebi'ne geçti. Bu sırada babasını kaybetti (1888). Bir süre Rapla Çiftliği'nde dayısının yanında kaldıktan sonra Selanik'e dönüp okulunu bitirdi. Selanik Mülkiye Rüştiyesi'ne kaydoldu. Kısa bir süre sonra 1893 yılında Askeri Rüştiye'ye girdi. Bu okulda Matematik öğretmeni Mustafa Bey adına "Kemal" i ilave etti. 1896-1899 yıllarında Manastır Askeri İdadi'sini bitirip, İstanbul'da Harp Okulu'nda öğrenime başladı. 1902 yılında teğmen rütbesiyle mezun oldu., Harp Akademisi'ne devam etti. 11 Ocak 1905'te yüzbaşı rütbesiyle Akademi'yi tamamladı. 1905-1907 yılları arasında Şam'da 5. Ordu emrinde görev yaptı. 1907'de Kolağası (Kıdemli Yüzbaşı) oldu. Manastır'a III. Ordu'ya atandı. 19 Nisan 1909'da İstanbul'a giren Hareket Ordusu'nda Kurmay Başkanı olarak görev aldı. 1910 yılında Fransa'ya gönderildi. Picardie Manevraları'na katıldı. 1911 yılında İstanbul'da Genelkurmay Başkanlığı emrinde çalışmaya başladı.

1911 yılında İtalyanların Trablusgarp'a hücumu ile başlayan Trablusgarp Savaşı'nda, Mustafa Kemal bir grup arkadaşıyla birlikte Tobruk ve Derne bölgesinde görev aldı. 22 Aralık 1911'de İtalyanlara karşı Tobruk Savaşını kazandı. 6 Mart 1912'de Derne Komutanlığına getirilmiştir.

Ekim 1912'de Balkan Savaşı başlayınca Mustafa Kemal Gelibolu ve Bolayır'daki birliklerle savaşa katıldı. Dimetoka ve Edirne'nin geri alınışında büyük hizmetleri görüldü. Daha sonra I. Dünya Savaşı başlamış, Osmanlı İmparatorluğu savaşa girmek zorunda kalmıştı. Mustafa Kemal 19. Tümeni kurmak üzere Tekirdağ'da görevlendirildi.

1914 yılında başlayan I. Dünya Savaşı'nda, Mustafa Kemal Çanakkale'de bir kahramanlık destanı yazıp İtilaf Devletlerine "Çanakkale geçilmez!" dedi. 18 Mart 1915'te Çanakkale Boğazını geçmeye kalkan İngiliz ve Fransız donanması ağır kayıplar verince Gelibolu Yarımadası'na asker çıkarmaya karar verdiler. 25 Nisan 1915'te Arıburnu'na çıkan düşman kuvvetlerini, Mustafa Kemal'in komuta ettiği 19. Tümen Conkbayırı'nda durdurdu. Mustafa Kemal, bu başarı üzerine albaylığa yükseldi. İngilizler 6-7 Ağustos 1915'te Arıburnu'nda tekrar taarruza geçti. Anafartalar Grubu Komutanı Mustafa Kemal 9-10 Ağustos'ta Anafartalar Zaferini kazandı. Bu zaferi 17 Ağustos'ta Kireçtepe, 21 Ağustos'ta II. Anafartalar zaferleri takip etti. Çanakkale Savaşlarında yaklaşık 253.000 şehit veren Türk ulusu onurunu İtilaf Devletlerine karşı korumasını bilmiştir. Mustafa Kemal'in askerlerine "Ben size taarruz emretmiyorum, ölmeyi emrediyorum!" emri cephenin kaderini değiştirmiştir.

1 Nisan 1916'da tümgeneralliğe yükseldi. Rus kuvvetleriyle savaşarak Muş ve Bitlis'in geri alınmasını sağladı. Şam ve Halep'teki kısa süreli görevlerinden sonra 1917'de İstanbul'a geldi. Veliht Vahdettin Efendi'yle Almanya'ya giderek cephede incelemelerde bulundu. 15 Ağustos 1918'de Halep'e 7. Ordu Komutanı olarak döndü. Bu cephede İngiliz kuvvetlerine karşı başarılı savunma savaşları yaptı. Mondros Mütarekesi'nin imzalanmasından bir gün sonra, 31 Ekim 1918'de Yıldırım Orduları Grubu Komutanlığına getirildi. Bu ordunun kaldırılması üzerine 13 Kasım 1918'de İstanbul'a gelip Harbiye Nezâreti'nde (Bakanlığında) göreve başladı.

Mondros Mütarekesi'nden sonra İtilaf Devletleri'nin Osmanlı ordularını işgale başlamaları üzerine; Mustafa Kemal 9. Ordu Müfettişi olarak 19 Mayıs 1919'da Samsun'a çıktı. 22 Haziran 1919'da Amasya'da yayımladığı genelgeyle

"Milletin istiklâlini yine milletin azim ve kararının kurtaracağını" ilan edip Sivas Kongresi'ni toplantıya çağırdı. 23 Temmuz - 7 Ağustos 1919 tarihleri arasında Erzurum, 4 - 11 Eylül 1919 tarihleri arasında da Sivas Kongresi'ni toplayarak vatanın kurtuluşu için izlenecek yolun belirlenmesini sağladı. 27 Aralık 1919'da Ankara'da heyecanla karşılandı. 23 Nisan 1920'de Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin açılmasıyla Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması yolunda önemli bir adım atılmış oldu. Meclis ve Hükümet Başkanlığına Mustafa Kemal seçildi Türkiye Büyük Millet Meclisi, Kurtuluş Savaşı'nın başarıyla sonuçlanması için gerekli yasaları kabul edip uygulamaya başladı.

Türk Kurtuluş Savaşı 15 Mayıs 1919'da Yunanlıların İzmir'i işgali sırasında düşmana ilk kurşunun atılmasıyla başladı. 10 Ağustos 1920 tarihinde Sevr Antlaşması'nı imzalayarak aralarında Osmanlı İmparatorluğu'nu paylaşan I. Dünya Savaşı'nın galip devletlerine karşı önce Kuvâ-yi Milliye adı verilen milis kuvvetleriyle savaşıldı. Türkiye Büyük Millet Meclisi düzenli orduyu kurdu, Kuvâ-yi Milliye - ordu bütünleşmesini sağlayarak savaşı zaferle sonuçlandırdı.

Mustafa Kemal yönetimindeki Türk Kurtuluş Savaşının önemli aşamaları şunlardır:

1. Sarıkamış (20 Eylül 1920), Kars (30 Ekim 1920) ve Gümürü'nün (7 Kasım 1920) kurtarılışı.
2. Çukurova, Gaziantep, Kahramanmaraş ve Şanlıurfa savunmaları (1919- 1921)
3. İnönü Zaferi (6 -10 Ocak 1921)
4. II. İnönü Zaferi (23 Mart-1 Nisan 1921)
5. Kütahya-Eskişehir Muharebeleri
6. Sakarya Zaferi (23 Ağustos-13 Eylül 1921)
7. Büyük Taarruz, Başkomutanlık Meydan Muhaberesi ve Büyük Zafer (26 Ağustos - 9 Eylül 1922)

Sakarya Zaferinden sonra 19 Eylül 1921'de Türkiye Büyük Millet Meclisi Mustafa Kemal'e Mareşal rütbesi ve Gazi unvanını verdi. Kurtuluş Savaşı, 24 Temmuz 1923'te imzalanan Lozan Antlaşması'yla sonuçlandı.

23 Nisan 1920'de Ankara'da TBMM'nin açılmasıyla Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşu müjdelenmiştir. 1 Kasım 1922'de hilafet ve saltanat birbirinden ayrıldı, saltanat kaldırıldı. Böylece Osmanlı İmparatorluğu'yla yönetim bağları koparıldı. 13 Ekim 1923'te Cumhuriyet idaresi kabul edildi, Atatürk oybirliğiyle ilk cumhurbaşkanı seçildi. 30 Ekim 1923 günü İsmet İnönü tarafından Cumhuriyet'in ilk hükümeti kuruldu. Türkiye Cumhuriyeti, "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" ve "Yurtta barış, dünyada barış" temelleri üzerinde yükselmeye başladı.

Atatürk, 24 Nisan 1920 ve 13 Ağustos 1923 tarihlerinde TBMM Başkanlığına seçildi.29 Ekim 1923 yılında Cumhuriyet ilan edildi ve Atatürk ilk cumhurbaşkanı seçildi. Anayasa gereğince dört yılda bir cumhurbaşkanlığı seçimleri yenilendi. 1927,1931, 1935 yıllarında TBMM Atatürk'ü yeniden cumhurbaşkanlığına seçti.

Cumhurbaşkanı sıfatıyla Türkiye'yi ziyaret eden yabancı ülke devlet başkanlarını, başbakanlarını, bakanlarını komutanlarını ağırladı.

Atatürk özel yaşamında sadelik içinde yaşadı. 29 Ocak 1923'de Latife Hanımla evlendi.

Soyadı Kanunu gereğince, 24 Kasım 1934'de TBMM'nce Mustafa Kemal'e "Atatürk" soyadı verildi.

10 Kasım 1938 saat 9.05'te yakalandığı siroz hastalığından kurtulamayarak İstanbul'da Dolmabahçe Sarayı'nda hayata gözlerini yumdu. Cenazesi 21 Kasım 1938 günü törenle geçici istirahatgâhı olan Ankara Etnografya Müzesi'nde toprağa verildi. Anıtkabir yapıldıktan sonra nâşı görkemli bir törenle 10 Kasım 1953 günü ebedi istirahatgâhına gömüldü.

Büyük Türk milleti önderini asla unutmayacaktır.

İnkılapları ve Reformları

Siyasal Alandakiler

Saltanatın Kaldırılması (1 Kasım 1922)

Cumhuriyetin İlanı (29 Ekim 1923)

Halifeliğin Kaldırılması (3 Mart1924)

Toplumsal Alandakiler

Kadınlara ve erkeklerle eşit haklar verilmesi (1926-1934)

Şapka ve kıyafet devrimi (25 Kasım 1925)

Tekke zâviye ve türbelerin kapatılması (30 Kasım 1925)

Soyadı kanunu (21 Haziran 1934)

Lâkap ve unvanların kaldırılması (26 Kasım 1934)

Uluslararası saat, takvim ve uzunluk ölçülerinin kabulü (1925-1931)

Hukuk Alanındakiler

Mecellenin kaldırılması (1924-1937)

Eğitim ve Kültür Alanındakiler

Öğretimin birleştirilmesi (3 Mart 1924)

Yeni Türk harflerinin kabulü (1 Kasım 1928)

Türk Dil ve Tarih Kurumlarının kurulması (1931-1932)

Üniversite öğreniminin düzenlenmesi (31 Mayıs 1933)

Güzel sanatlarda yenilikler

Ekonomi Alanındakiler

Aşarın kaldırılması

Çiftçinin özendirilmesi

Örnek çiftliklerin kurulması

Sanayiye Teşvik Kanunu'nun çıkarılarak sanayi kuruluşlarının kurulması

MUSTAFA KEMAL SESLENSER

Yüzyıllar öncesinden
Yüzyıllar sonrasında sesleniyorum size Ben Mustafa Kemal' im hey...
Ben Mustafa Kemal' im
Büyük büyük denizlerim vardır benim Hürriyeti içmiş dalgalarımla,
Hürriyetle kabarmış dalgalarımla vardır benim
Ulusumun yanında sevincim
Ben Mustafa Kemal' im hey...

Karanlığı deler gözlerim
Dalgalara binip gelmiş kahraman,
Gökçe gözlerine türküler yaktığımız... Hani bir güneş doğmuştu ya Samsun' dan İşte
benim... Ben... Mustafa Kemal... Ölmek yaşamaktır vatan uğrunda
Deyip, öyle girdim savaşa
Komut verdim
Şahlandı cümle vatan
Boğdum kör talihi zindanında.
Bahtı gülen anaları yurdumun
Gökleri, dağları, denizleri
Yarınları, güvenipte uyuduğum
Aslan yeleni ışığı sınırlarımın Mehmetleri
Tutun ellerinizden yüreklerinizden Sevgilerinizle beni yıkayın.
Yüzyıllar öncesinden
Yüzyıllar sonrasında gelir sesim
Sevdim
Bir tanem
Türkiyelim
Sen var olukça belli ki
Ben Mustafa Kemalim

Behçet Kemal Çağlar

ATATÜRK'ÜN CENAZE NAMAZI

TÜRKÇE DUALAR OKUNMUŞTU

Atatürk'ün cenaze namazı 10 Kasım'daki vefatından dokuz gün sonra, 19 Kasım 1938 sabahı saat sekizi on geçe kılındı. Dolmabahçe Sarayı'ndaki namazı Diyanet İşleri Başkanı Şerefeddin Yaltkaya kıldırdı. Kalabalık bir cemaatle kılınan namaz dört dakika sürdü. "Allahu ekber" yerine "Tanrı uludur" dendi. Namazdan sonra selâm verilirken de "Selâmun aleykum" değil, "Esenlik üzerinize olsun" sözleri kullanıldı.

Altında Türkiye'nin önde gelen dokuz tıp profesörünün imzasının bulunduğu ölüm raporu, "...8 Kasım 1938 Salı günü bir kere daha gelen ve bütün dikkat ve ihtimama rağmen ilerlemesine mani olunamayan ve büyük bir hızla gelişen ikinci büyük koma içinde 10 Kasım 1938 Perşembe sabahı, saat dokuzu beş geçe, muazzez ve büyük hasta terk-i hayat eylemiştir" cümlesiyle bitiyordu.

Bu raporun yayınlanmasıyla bütün dünya sarsıldı. Türkiye ise sarsılmaktan çok daha öteleyeydi. Şairin "Gidiyor rast gelemes bir daha tarih eşine / Gidiyor on yedi milyon kişi takmış peşine" dediği şekilde, 17 milyonluk Türkiye nefesini tuttu, kalbini büzdü ve artık tek başına kalmış olduğunu o anda fark etti: Ata'sını kaybeden Türk milleti artık yapayalnızdı...

İPEK MENDİLLE BAĞLANDI

Sonra Ankara'da başsız kalan devlete yeni bir lider bulma, İstanbul'da ise cenazenin kaldırılması telâşi başladı. Ölüm raporunun altında imzası olan doktorlardan Mehmet Kâmil Berk, Atatürk'ün çenesini ipek bir mendille bağladı, ayak parmaklarını pansuman sargısıyla birleştirdi ve cenaze merasiminin hazırlıklarına girişildi. Atatürk'ün sonsuza kadar uyuyacağı yerin neresi olacağı konusunda henüz bir karara varılmamıştı.

Uygun bir yer seçiminin uzun zaman alacağı belliydi ve cenazenin bozulmadan kalabilmesi için tıbbi önlem alınması gerekiyordu. Ankara Gülhane Askeri Tıp Akademisi'nin hocalarından biri, Akademi'nin patolojik anatomi profesörü Lütfü Aksu hemen İstanbul'a, Dolmabahçe Sarayı'na gönderildi.

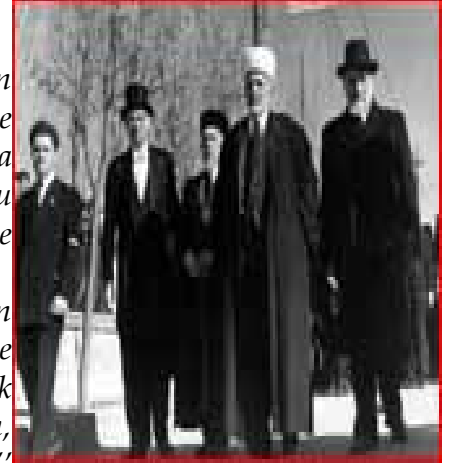
Cenaze Prof. Aksu tarafından tahnit edildi, işlem tamamlandıktan sonra özel bir tabuta yerleştirildi ve Dolmabahçe Sarayı'nın muayede salonunda katafalka konuldu. Türkiye tam dokuz gün dokuz gece boyunca Ata'sının nâaşının önünden gözyaşı seli halinde akıp geçti. Cenazenin Ankara'ya nakledilmesinin zamanı gelmiş ama namazı henüz kılınmamıştı.

KIZKARDEŞİN ARZUSU

Atatürk'ün sarayda günlerdir gözyaşları içinde bekleyen kız kardeşi Makbule Atadan namazın İstanbul'da kılınmasını ve tabutun yola dini merasimin tamamlanmasından sonra çıkartılmasını istiyordu. Hükümet Makbule Hanım'ın isteğine uydu ve namazı nakil töreninin başlamasından hemen önce, 19 Kasım 1938 sabahı saat sekizi on geçe kılındı. İmamlığı o dönemin Diyanet İşleri Başkanı Prof. Şerefeddin Yaltkaya yaptı.

Namaz "Allahu ekber" yerine Türkçe "Tanrı uludur" sözleriyle başladı ve selâmlar "Esselâmu aleykum" yerine yine Türkçe olarak "Esenlik üzerinize olsun" şeklinde verildi.

Tam dört dakika süren namazdan sonra tabut generaller tarafından sarayın avlusuna çıkartılıp top arabasına yerleştirildi.

Atatürk'ün cenaze namazını kılanlar arasında saray personeli, yakınları, bazı generaller, diyanet görevlileri ve onun on beş yıl boyunca müzisyenliğini yapmış olan Binbaşı Hafız Yaşar Okur da vardı. Hafız Yaşar, namaz sırasında Diyanet İşleri Başkanı Şerefeddin Yaltkaya'nın hemen arkasında saf tutacak, Dolmabahçe Sarayı'nda o sabah yaşananları ve namazın kılınış öyküsünü yıllar sonra kaleme aldığı anılarında bütün ayrıntılarıyla yazacaktı.

DİNLER, ANITKABİR YOLUNDA...

Türkiye'deki bütün dini cemaatlerin temsilcileri cenaze arabasını takip ediyorlar. Ermeni, Yahudi, Katolik ve Rum temsilcilerle beraber zamanın Diyanet İşleri Başkanı kortejle yürüyor. Özlemle anıyoruz

Türkiye Cumhuriyeti'nin Kurucusu, Ulu Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk, ölümünün 60. yıldönümünde bütün yurtta, KKTC'de ve Türkiye'nin dış temsilciliklerinde törenlerle anılıyor.

SEVGİ ZİNCİRİ

Cumhuriyetin kutlamaları çerçevesinde düzenlenen ve milyonlarca kişinin katıldığı yürüyüşlerden sonra, "Atatürk'ü Anma Haftası" çerçevesinde binlerce Türk genç, Ata için "sevgi zinciri" oluşturdu

Bütün yurtta düzenlenen "Atatürk'ü Anma Haftası" Ata'ya Sevgi Yürüyüşü ile başladı,binlerce genç el ele tutuşarak sevgi zinciri oluşturdular.

İnsanlığın tümünü bir vücut olarak gören Atatürk, ulusu bu vücutun bir parçası olarak kabul etmiş ve vücutun parmağının ucundaki bir acıdan diğer tüm kısımlarının etkilendiğini belirtmiştir. "Asıl olan insanlığın mutluluğudur, buna ulaşabilmek için de insanların birbirine yakınlaşması, birbirini sevmesi gerekir, karşılıklı maddi ve manevi ihtiyaçlarını sağlamaya yarayan hareket ve enerjiye böylece ulaşabileceklerdir." Ve "Dünya barışı içinde insanlığın mutluluğu, ancak bu yüksek ülkü yolcularının çoğalması ve başarılı olmasıyla mümkün olacaktır."

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ulu önder ATATÜRK'ü sevgi ve özlemle anıyoruz.Dili, dini, ırkı yahut Rum'u, Ermeni'si farketmez bu topraklar üzerinde aynı heyecan, aynı sevgi ile bir bütün oluşturmuş tüm toplulukların kalbi şu mukaddes amaç için atmalıdır; Biz bu ülkeyi atalarımızdan emanet aldık ve bize düşen, bu mukaddes topraklar üzerinde Cumhuriyet'i ve Atamızın ilkelerini sonsuza kadar yaşatmaktır.

Ey büyük Türk!

Bizim seni duyduğumuz gibi sen de bizi duyuyorsan, Türk milletinin sana ve senin ona layık olduğundan emin ol.Ölüm senden uzaktır ve sen, ölümden uzak kalacaksın. Çünkü sıcak sinesinde yattığın bu mübarek vatan, ebediyete kadar, senin kurtardığın vatan olarak kalacaktır.(Hasan Ali Yücel)

1929 yılında, bir Hint mihracesi, Atatürk'le görüşmek ister ve randevu için Cumhurbaşkanlığı'na müracaat eder. Bu isteği kabul edilen mihrace, görüşmeden sonra Atatürk'e Hint işi ipek bir seccade hediye eder. Bu armağan, Atatürk'ün İstanbul'a geldiğinde sıklıkla ikamet ettiği Pera Palas'taki 101 numaralı odaya gönderilir.

1938 yılına kadar sıradan bir ipek seccade olan mihracenin armağanı, Atatürk'ün vefatından sonra gizemli bir hal alır. Araştırmacılar seccadenin üzerinde çok ilginç motifler olduğunu fark ederler. Seccadedeki 20 santimetre çapındaki saat motifi Atatürk'ün beyin ölümünün gerçekleştiği zaman olan 9:07'yi göstermektedir. Şaşkınlık yaratan gizem araştırmacılara göre bununla da sınırlı değildir. Seccadede yanyana sıralanmış on kasımpatı çiçeği ise, Atatürk'ün ölüm tarihi olan 10 Kasım'ı çağrıştırır. Bu gün gizemini hala koruyan seccade Atatürk'ün müzeye çevrilen odasının duvarına asılarak muhafaza edilmektedir.

ATATÜRK

*Yapraklar dökülür kasımlarda,
Yeller uğuldar vadilerde, ne çıkar,
Bir özgürlüksün çağlara en güzelinden,
Sen bayrak bayrak fikirsin,
Ölüşün diriliştir yeniden.
Başak saçlarında Anadolu'm,
Gözlerinde yurdumun denizleri,
Sen yarınlara uzanmış ışık,
Savaşta kartal, barışta defne çelengi,
Sen sonu yenmiş zamansın.
Sende çarpar, sende düşünür Türkiye'm,
Sende büyür kucaklar,
Ulusun beyni, toprağın yüreği,
Kemal Paşam, Atatürk'üm !
Sen mayıslarda doğan güneş,
Evrenimin sabahı, damarımın kanı,
Sen mavilerde yeşeren yapraksın,
Bir yolsun sevgi, sevgi
Sen her mevsimde açan baharsın!*

M.Güner DEMİRAY

*ATATÜRK'ÜN 25 AĞUSTOS 1924' TE ANKARA'DA TOPLANAN 1. ÖĞRETMENLER BİRLİĞİ'NDE
YAPTIĞI KONUŞMA*

"Bayanlar, Baylar!"

Seçkin topluluğunuzun içinde bulunmaktan doğan sevincim sonsuzdur. Türkiye Muallimler Birliği'nin Ankara'da topladığı ilk kurultayının büyük sevinçle karşıladım. Yurdumuzun sizler gibi değerli bay ve bayan öğretmenlerinin burada toplanması, Cumhuriyet için çok verimli sonuçların doğmasına yol açacaktır.

Türkiye Muallimler Birliği'nin bütün yurttaki örgütlenmesini, Konya'yı olduğu gibi Van'ı da Hakkâri'yi de kuruluşu içine almasını ve her köyde üyesi bulunmasını derin bir ilgi ile bekleyeceğim. Öğretmenler yeni nesli Cumhuriyet'in fedakâr öğretmen ve eğitimcileri, sizler yetiştireceksiniz. Yeni nesil sizin eseriniz olacaktır. Eserin değeri, sizin uzmanlığınız ve fedakârlığınız derecesiyle orantılı bulunacaktır. Cumhuriyet düşünce, bilgi ve beden yönünden güçlü ve yüksek seviyeli koruyucular ister. Yeni nesli bu nitelik ve yetenekte yetiştirmek, sizin elinizdedir. Üstün ödevinizin yerine getirilmesine yüksek çabalarla kendinizi adayacağınızdan hiç kuşum yoktur. Ben, ulusal eğitim ve öğretimimizle ilgili görüşlerimi, çeşitli zamanlarda ve çeşitli imkânlardan yararlanarak söyledim. Gene de bu görüşlerimi birkaç sözcükte toplayarak yeniden söylemeyi yararlı görmüyorum.

Erkek ve kız çocuklarımızın eşit olarak, bütün öğrenim basamaklarındaki eğitim ve öğrenimlerinin iş ilkesine dayanması önemlidir. Yurt çocukları, her öğrenim basamağında, tutumsal alanda yapıcı, etkili ve başarılı olacak biçimde donatılmalıdır. Ulusal törelerimiz, uygarlık ilkeleriyle ve özgür düşüncelerle geliştirilmeli, güçlendirilmelidir. Bu, çok önemlidir; özellikle dikkatinizi çekerim. Korkuya dayanan ahlak, bir erdem olmadıktan başka, güvenilir de değildir.

Baylar, bu görüşümde sizin yüzde yüz benimle birlikte olduğunuzdan kuşum yoktur. Genel eğitim ve öğretim programımız da bu ilkeleri kapsamaktadır. Gene de biliyorsunuz ki, bu görüşlerin, bu programların kesin ve açık olması, çok önemli olmakla birlikte, yararlı ve verimli olabilmesi, onların, yeterli, anlayışlı ve fedakâr öğretmenlerce okullarımızda çok büyük bir özen ve çaba ile uygulanmasına bağlıdır. İşte, özellikle sizden rica edeceğim şey budur. Sizin başarınız, Cumhuriyetin başarısı olacaktır.

Arkadaşlar, yeni Türkiye'nin birkaç yıla sığdırdığı askerlik, siyaset ve yönetim alanlarındaki devrimler, sizin; sayın öğretmenler, sizin toplumda ve düşünce yaşamınızda yapacağınız devrimlerdeki başarınızla gerçekleşecektir. Hiçbir zaman unutmayın ki, Cumhuriyet sizden "fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür" nesiller ister."

*Mustafa KEMAL ATATÜRK
25 Ağustos 1924*

10 KASIM 1952

*Sabahlar, her zaman güzel değildir,
Her zaman ayrılık akşamla gelmez.
Al atlar sırtında hoyrattır fecir,
Hoyrattır, ne kalpler kırmıştır, bilmez.
Sabahlar her zaman güzel değildir.*

*Vakti, bir yerinden bölünce şafak
İri ve rüyalı gözlerle müphem;
Nur olmuş içimde sanırım ak pak
Ayrı bir mânada korktuğum adem,
Eski düşüncemde, rahat ve uzak.*

*Fethe çıkmış gibi duyarım birden
Eşsiz gururunu bir cihangirin.
Ufuklar üstünde yüzen tekbirden
Vatanca büyümüş asil ve derin
Bir matem tütmekte şimdi fecirden*

*Nefti yalnızlığı başlar zamanın
Mağfiret ürperir, dağılır, uçar.
Ölüm korkusuyla dolu bir anın
Müphem uzletinde ebedî ruhlar;
Nefti yalnızlığı başlar zamanın.*

*Rüzgar esmez olmuş, sular durgundur,
Bir garip hali var Dolmabahçe'nin;
Hala içimizde yüzen gecenin
Aydınlık bilmeyen devamı durur,
Rüzgar esmez olmuş, sular durgundur.*

*Ruh için, ölümsüz, derler cihanda,
Her mevsim onunla güzel her seher
Bütün esatiri parçalasan da
Atatürk önünde mağlupsun kader!
Ruh için, ölümsüz derler cihanda.*

Vehbi KIZILGÜL

EĞİTİM - ÖĞRETİM VE ÖĞRETMEN ÜZERİNE ÖZLÜ SÖZLER

Bir millet irfan ordusuna malik olmadıkça, savaş meydanlarında ne kadar parlar zaferler elde ederse etsin, o zaferlerin yaşayacak neticeleri vermesi, ancak irfan ordusuyla kaimdir.(Atatürk)

Muallimler! Yeni nesli, Cumhuriyetin fedakar muallim ve mürebbilerini sizler yetiştireceksiniz. Ve yeni nesil sizin eseriniz olacaktır. (Atatürk)

Dünyanın her tarafında öğretmenler, insan topluluğunun en fedakar ve muhterem unsurlarıdır. (Atatürk)

Milletleri kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir. Öğretmenden, eğitimciden mahrum bur millet, henüz bir millet adını alma yeteneğini kazanamamıştır. (Atatürk)

Eğitimidir ki bir milleti ya hür, bağımsız, şanlı, yüksek bir topluluk halinde yaşatır; ya da milleti esaret ve sefaletle terk eder. (Atatürk)

Öğretmenler! Cumhuriyet sizden, fikri hür, vicdanı hür, irfanı hür nesiller ister. (Atatürk)

*Bana bir harf öğretmenin kırk yıl kölesi olurum. (Hz. Ali)
Yeryüzünde öğretmenlikten daha şerefli bir meslek tanımıyorum.
(Diyojen)*

Dünyada her şeye değer biçilebilir, ama öğretmenin eserine değer biçilemez. Çünkü, onun eseri her şeydir ve hem de hiçbir şeydir. (Socrates)

*Öğretmen bir kandile benzer, kendini tüketerek başkalarına ışık verir.
(Atatürk)*

En önemli ve feyizli görevlerimiz, milli eğitim işleridir. Milli eğitim işlerinde mutlaka muzaffer olmak lazımdır. Bir milletin gerçek kurtuluşu ancak bu suretler olur. (Atatürk)

Bir milleti hür, bağımsız, şanlı, yüksek bir toplum olarak yaşatan da, köleliğe, yoksulluğa düşüren de eğitimidir.(Atatürk)

Yeter derecede eğitime sahip olmalısın ki, çevrende insanları gereğinden büyük görmeyesin; fakat bilgeliği sağlayacak kadar da eğitimin olmalı ki, onları küçük görmeyesin. (M.L. BOREN)

*Heykeltıraş mermere ne ise; öğretmen de çocuğa odur.(Addison)
Öğretmen ve ağaç ürünlerinden belli olur. (Ukrayna Atasözü)*

Öğrencilerine okuma isteği aşulamayan bir öğretmen havada soğuk demir dövüyor demektir. (H. Mann)

Ülkemizi gerçek hedefe, gerçek mutluluğa kavuşturmak için iki orduya ihtiyaç vardır: Biri vatanımızı kurtaran asker ordusu, diğeri ulusumuzun geleceğini yoğuran irfan (bilim, kültür) ordusudur. (Atatürk)

Öğretmenlik mesleklerin en az kazanç getireni, fakat insanı en çok ödüllendirenidir. (H.V. Dyke)

Öğretmen nasılsa sınıf da öyledir. (Alman Atasözü)

Unutmayınız ki cumhurbaşkanı bile sınıfta öğretmenden sonra gelir. (Atatürk)

Dünyanın her yerinde öğretmenler toplumun en özverili ve en saygıdeğer öğeleridir. (Atatürk)

Ordularımızın kazandığı zafer, sizin eğitim ordularınızın kazandığı için yol açtı.Gerçek zaferi siz,öğretmenler kazanacaksınız. Bunu başaracağınızdan kuşum yoktur. Sarsılmaz bir inançla ben ve arkadaşlarım sizi gözeteceğiz... Sizin karşılaştığınız tüm engelleri kıracağız. (Atatürk)

*Bir topluluk ulus olabilmek için mutlaka eğitimciler, öğretmenlere muhtaçtır. Onlardır ki,toplumun gerçek bir ulus haline getirirler. (Atatürk)
Öğretmenlik Tanrı sanatıdır. (Hz.Ali)*

Gençliği yetiştiriniz. Onlara ilim ve irfanın (kültürün) müspet fikirlerini veriniz. İstikbalin aydınlığına onlarla kavuşacaksınız. Hür fikirler tatbik (uygulama) mevkiine konduğu vakit Türk milleti yükselecektir. (Atatürk)

